

עצמאות ופיקוד (7/3/1969)

שיפודים

תולדות האמנות

קיצונית בנושא. יש רבים מבין חברי החולקים עלי. הם שואפים לפתרונות אחרים, כגון הקמת מדינה חילונית דמוקרטית בכל שטח פלשתינ, אך לדעתי נובעת גישתם זו רק מתוך עקשנות ויהירות ישראליות טיפוסיות. הפתרון שלהם איננו פתרון סופי לבעיה, ורק יביא להמשכת מצב ה-מלחמה, שהוא בלתי נסבל לכל ה-דעות. הפתרון שלי, שעיקרו העברת החושבים היהודיים והדרוויים של ה-מדינה לתוך שטח הים התיכון, יבטיח סוף סוף קץ למצב הלוחמה.

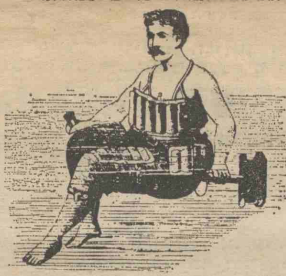
בארבע עיניים עם י.פ. נפש

נפש מחייך את חיכוך המרגין, ועוצם את עיניו העכורות (ראה תמונה). החיוך הזה שבר לבכות של נערו רבות בשבת האחרונה, עת יצא מן נפש בהצרתו הרעננה מעל מסך הטלוויזיה. אני מצטט: „העם היהודי בניגוד לעמים אחרים, איננו קשור לאדמה כל שהיא. העם היהודי יכול להתקיים במרחבי-הים בלא לפגוע בייחודו הלאומי“.

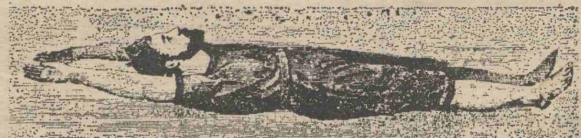
מר נפש, הילד השובב של המדינה, ממשיך באותו נושא: „אחר הצי הרתי בטלוויזיה קיבלתי תגובות רבות, מהן גם מעבר לגבול, התומי כות בהשקפתי. למען האמת, אני חו-שב שאם ייערך משאל-עם, יתברר שהציבור לצידי. אבל המימסד, כמו-בו, פוחד ממישאל-עם, שמא יתברר שגישתו השוביניסטית, הטוענת שיש להשאר על אדמה כלשהי, אפילו יע-לה הדבר בחיי אדם, איננה פופולרית כלל ועיקר.“

„אד יחד עם זאת, עלי לציין בצער שקיבלתי גם תגובות שליליות מצד חוגים קנאים מהחרי מלחמה. הם טוענים, שלא כל תושבי המדינה יודעים לשחות, ושואלים איד אפשר לקיים חיים סדירים כשאוהרי ישראל רטובים.“

„למרות צרות-האופקים שבתפיסה זו, לא חסכת מעצמי מרחח, והחלט-תי לבדוק פתרונות שהוצעו בעבר למקרים דומים. התמונות שאני מביא כאן מראות, שאין כל מקום לחששות של חווי-השחורות וכי החיים במדינה החדשה יתנהלו על מי-מנוחות.“

בעבודה, בלימודים, במליאת הכנסה

במנוחה, בשבתות ובחגים, בעת הגיגים

הפעם העסק לא פשוט, או שאנחנו הגענו באיחור קל, או שהמתגולמים האלה למדו לבנות מותר

יבדכך אלהים ויסיפך כוח וירוממך ויעש דעותיך חרצות, ויתן בלב ידון עצה, וימנע לגנדו ויפן שמך בכל הארץ וידכה לגוי גדול

תכנסנו כאן להכנין מדיניות כלכלית מרחיקת-ראות. מתוך ראיית כל האמקפטים של הבעיה ועם מנט על כל חלקי הציבור.

רכות חיים

בזמן האחרון רוצים שאחור לרמת החיים של 1969. ניסיתי לחשוב לרגע להיזכר, איך נראו החיים אז. 1969. לא היו לי בעיות עם חיתולים. לא שפכו לי את הטוש על כל השולחן. לילות שלמים ישנתי בלי שהעירו אותי אפילו פעם אחת. אני זוכר את זה כאילו זה היה אתמול. קמנו ב-12.00 בצהריים כל שבת. לא ידענו מה זה בייביסיטר. היינו רק אני ורותי בלי בעיות. אוהדי ודדן היו עדיין רק בתיאוריה. איו רמת חיים משוגעת! רכיבוניקי! הבטחת להחזיר אותי לרמת החיים של 1969. זכור — הבטחת!

אורי זיסל